

SIGNATURES

1.- desenvolupament. Moció aprovada al Ple ordinari de 17 de juny de 2020 per Majoria absoluta dels seus assistents

MOCIÓ SOBRE EL DRET A L'HABITATGE I L'OCUPACIÓ QUE PRESENTEN ELS GRUPS MUNICIPALS D'ERC,PSC, SVC EN COMÚ...

Algunes de les principals conseqüències de la crisi immobiliària del 2008 tenen a veure amb l'habitatge, i s'han vist agreujades després del coronavirus. L'accés a l'habitatge ha esdevingut un factor clau de desigualtat. La diferència existent entre l'evolució de les rendes i el cost d'accés a l'habitatge impacta sobre les persones i famílies amb menor capacitat econòmica.

La crisi sanitària i humanitària provocada per la Covid 19 i la posterior crisi econòmica i social ha obligat els Ajuntaments a aplicar polítiques públiques de contenció amb intel·ligència col·lectiva, proximitat en l'atenció i sensibilitat en les accions per evitar el col·lapse del sistema públic de salut, i a aprovar i implementar mesures de desconfinament i de reactivació, amb un increment de les demandes de la població més vulnerable.

Aquesta situació també és el resultat de la mala gestió duta a terme durant l'anterior crisi immobiliària. Una crisi marcada per una emergència habitacional caracteritzada per milers de desnonaments, per una severa reducció de les partides pressupostàries i per canvis normatius que en lloc de beneficiar la majoria van afavorir uns pocs, com el rescat bancari, la negativa a la dació en pagament, la regulació de les SOCIMI i la flexibilització del lloguer.

Per aquest motiu, i davant el lent procés de maduració de les polítiques públiques tendents a incrementar el parc d'habitatge subjecte a algun tipus de protecció pública, cal que trobem mecanismes que permetin garantir l'accés a l'habitatge per a part de la ciutadania, especialment amb caràcter d'habitatge social mitjançant l'ús de tots aquells actius immobiliaris procedents del rescat bancari.

La crisi financera va portar una elevada inversió per part de l'Estat per a reestructurar la banca i assegurar la liquiditat de les entitats bancàries i el sistema financer de l'Estat en el seu conjunt. A la banda hi van arribar més de 64.000 milions d'euros, provinents en gran part a través del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària (FROB) i pel Fons de Garantia de Dipòsits (FGD) amb el que es van sanejar els balanços de les entitats bancàries, concentrant els seus actius més tòxics en la SAREB.

Un rescat que en realitat es va convertir en un xec en blanc que eximia les responsabilitats dels responsables de la crisi, mentre que no feia res per a reparar les conseqüències d'aquesta gestió que patien i pateixen milers de persones. No es va produir un rescat de la ciutadania que va patir les conseqüències de les decisions preses per els responsables de les entitats bancàries abans i durant la crisi. Tampoc va actuar per assegurar que els responsables de les entitats bancàries que havien rebut fons públics paguessin per la seva gestió anterior a la crisi.

La manca de recursos econòmic, per part de les administracions públiques, destinats a fer efectiu el dret a l'habitatge i l'increment de famílies en situació de pobresa va desencadenar la ocupació d'habitatges per part d'algunes d'aquestes famílies.

Increment que es veurà augmentat per la crisi posterior a l'estat d'alerta, tot i les mesures de protecció que s'han implementat.

Aquesta situació crea la necessitat d'articular els plans locals d'habitatge que ja eren contemplats a l'article 14è. De la LLEI 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge. Mentrestant, els Ajuntaments han de treballar amb tots els instruments a l'abast per a intentar normalitzar aquestes situacions, a través de la intermediació amb la propietat; la participació a les anomenades "meses d'emergència habitacional"; el programa 60/40 de pagament de lloguers,...

Paral·lelament a aquests tipus d'ocupació, en van aparèixer d'altres, les ocupacions ideològiques i les delinqüencials.

Aquestes darreres són les que provoquen més problemes de convivència i al mateix temps han generat grups organitzats que han creat un negoci a través de facilitar habitatges per a ser ocupats a canvi de pagaments. Les necessitats de les famílies sense possibilitat d'accedir a un lloguer han facilitat l'aparició d'aquestes autèntiques màfies.

Els Ajuntaments, com administració més propera a la població, es troben en un limbe entre la voluntat de resoldre aquests problemes de convivència i les competències de què disposa per a fer-hi front. Les administracions locals no poden accedir a un habitatge particular sense que es donin els supòsits previstos a la Llei, només tenen el recurs d'actuar, a través de la Policia Local, en casos d'intent d'ocupació i a instar a la propietat dels immobles a presentar denúncies davant la Justícia que és qui, en definitiva, dictamina el desallotjament en cas d'ocupació.

Atès que la confluència del dret a un habitatge digne i el fenomen de l'ocupació és un dels problemes que s'arrossegueu des de fa anys al nostre municipi i que la situació de pandèmia i la crisi econòmica i social que l'acompanya encara ho ha fet i farà aflorar amb més intensitat:

Per tot això que,

S'ACORDA

1r. Assessorar totes aquelles persones que pateixin l'ocupació d'un immoble de la seva propietat, per tal que puguin seguir la tramitació adequada i/o que puguin transformar aquesta ocupació en un lloguer social, quan això sigui possible.

2n. Elaborar un decàleg d'actuació municipal per a prevenir les ocupacions delinqüencials i per a intermediar en les de caire social.

3r. Instar el Govern de la Generalitat i al Govern de l'Estat a modificar els recursos legals als municipis per a poder lluitar contra l'ocupació delinqüencial.

SIGNATURES

1.- desenvolupament. Moció aprovada al Ple ordinari de 17 de juny de 2020 per Majoria absoluta dels seus assistents

Ajuntament de
Sant Vicenç de Castellet

4t. Instar a la cooperació entre totes les administracions públiques per fer front a la crisi habitacional i fer tots els esforços possibles per a garantir el dret a l'habitatge, inclosa la gestió municipal d'habitatges per a necessitats socials.

5è. Instar el govern espanyol a modificar el règim jurídic de la SAREB mitjançant la modificació de la Disposició Addicional 7^a de la Llei 9/2012, de la que se'n derivi la modificació de l'article 16 i 17 del Real Decret 1559/2012, per tal que la SAREB cedeixin el 30% d'immobles al lloguer social, per a la creació d'un fons social d'habitatge.

6è. Cooperar amb l'acció del Govern de la Generalitat en totes aquelles polítiques encaminades a erradicar situacions de vulnerabilitat a les famílies de la nostra població, i en concret en el projecte de rehabilitació de l'antiga caserna.

7è. Traslladar aquests acords al Parlament de Catalunya, a la Generalitat de Catalunya, al Congrés dels Diputats, a l'Associació de Municipis i a la Federació de Municipis.

A favor:

Esquerra Republicana de Catalunya
Partit Socialista de Catalunya
Sant Vicenç de Castellet en Comú- en Comú Guanyem

Abstenció:

Junts per Sant Vicenç de Castellet

